

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 30 december 2005

Nr 1161—1169

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1161	Lag om ändring av strafflagen	5149
1162	Lag om upphävande av 6 § 4 mom. i lagen om ungdomsstraff	5153
1163	Lag om ändring av lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg	5154
1164	Lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter	5158
1165	Lag om ändring av lagen om försvarsmakten	5159
1166	Lag om ändring av 1 a och 2 § i lagen om apoteksavgift	5160
1167	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av bilaga VI till Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel	5161
1168	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss och den därtill anslutna anvisningen om tekniska föreskrifter om metoder för genomförande av inspektioner	5162
1169	Skattestyrelsens beslut om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 2005	5163

Nr 1161

Lag

om ändring av strafflagen

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 8 kap. 1 § 1 och 4 mom., 6 § 1 och 3 mom., 9 §, 10 § 1 mom., 14 § och 18 § 1 mom., 25 kap. 5 §, 34 a kap. 1 § 1 mom. 5 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten samt 48 a kap. 7 §,

sådana de lyder, 8 kap. 1 § 1 och 4 mom., 6 § 1 och 3 mom., 9 §, 10 § 1 mom., 14 § och 18 § 1 mom. i lag 297/2003, 25 kap. 5 § i lag 578/1995, 34 a kap. 1 § 1 mom. 5 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten i lag 17/2003 och 48 a kap. 7 § i lag 1067/2004, samt

fogas till 8 kap. 1 §, sådan den lyder i nämnda lag 297/2003, ett nytt 5 mom. och till 6 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 4 mom., till 8 kap. en ny 12 a § samt till 25 kap. en ny 5 a och en ny 9 a § som följer:

8 kap.

Om preskription

1 §

Preskription av åtalsrätten

Rätten att väcka åtal för brott för vilket det strängaste föreskrivna straffet är fängelse på

livstid preskriberas inte. Rätten att väcka åtal preskriberas inte heller om det är fråga om krigföringsbrott, grovt krigföringsbrott, kränkning av mänskliga rättigheter under undantagsförhållanden eller grov kränkning av mänskliga rättigheter under undantagsförhållanden.

RP 169/2005
LaUB 15/2005
RSv 187/2005

För tjänstebrott är preskriptionstiden dock minst fem år. För miljöförstöring, naturskyddsbrott och byggnadsskyddsbrott är preskriptionstiden tio år. För miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse och miljöförstöring av oaksamhet som har skett från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon så som avses i 28 § i lagen om förhindrande av miljöförorenning från fartyg (300/1979) är preskriptionstiden tre år. För fiskebrott som har begåtts från ett utländskt fartyg i den ekonomiska zonen är den kortaste preskriptionstiden tre år.

Åtalsrätten för sexuellt utnyttjande av barn och grovt sexuellt utnyttjande av barn preskriberas tidigast då målsäganden fyller 28 år. Detsamma gäller våldtäkt, grov våldtäkt och tvingande till samlag som riktat sig mot en person som inte fyllt 18 år.

6 §

Preskription som förhindrar utdömande av straff

Rätten att döma ut straff för de brott som avses i 1 § 1 mom. preskriberas inte.

För brott som avses i 1 § 5 mom. får straff inte dömas ut efter det att den tid som nämns i 2 mom. i denna paragraf har löpt ut och tio år har förflutit från det att målsäganden fyllt 28 år.

Ett utdömt straff förfaller, om den dom som gäller straffet inte har blivit verkställbar innan den i 2 eller 3 mom. nämnda tiden har löpt ut.

9 §

Preskription som förhindrar utdömande av förverkandepåföljd

En förverkandepåföljd får inte dömas ut, om straff för gärningen inte får dömas ut på grund av preskription. Den kortaste preskriptionstiden för ett yrkande på förverkande är dock fem år. Om yrkandet på förverkande gäller ett sådant hjälpmedel vid brott som avses i 10 kap. 4 § eller annan egendom som

avses i 10 kap. 5 §, preskriberas yrkandet dock inte.

10 §

När utdömt fängelsestraff förfaller

Ett fängelsestraff på livstid och ett fängelsestraff på viss tid som dömts ut för ett brott som nämns i 1 § 1 mom. förfaller inte.

12 a §

När utdömt ungdomsstraff förfaller

Ett ungdomsstraff förfaller, om verkställigheten inte har börjat inom tre år från den dag då den lagakraftvunna domen gavs.

14 §

När utdömd förverkandepåföljd förfaller

En förverkandepåföljd får inte verkställas när tio år har förflutit från den dag då den lagakraftvunna domen gavs. Om förverkandepåföljden gäller sådana hjälpmedel vid brott som avses i 10 kap. 4 § eller annan egendom som avses i 10 kap. 5 §, förfaller verkställigheten av förverkandepåföljden dock inte.

18 §

Hänvisningsbestämmelse

I 2 b kap. 3 § 2 mom. bestäms när villkorligt fängelse förfaller.

25 kap.

Om brott mot friheten

5 §

Egenmäktigt omhändertagande av barn

Om en förälder, fosterförälder eller vård-

nadshavare till ett barn under 16 år eller någon som står barnet nära egenmäktigt omhändertar barnet eller egenmäktigt för en annan ovan nämnd person omhändertar barnet från den som omhänderhar barnet skall han eller hon, om gärningen inte utgör bortförande av barn enligt 5 a §, för *egenmäktigt omhändertagande av barn* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

5 a §

Bortförande av barn

Om vid egenmäktigt omhändertagande av barn

1) ett barn, i strid med rätten att ta vård om barnet, förs bort från den stat där barnet är bosatt eller kvarhålls utom den staten, och

2) rätten att ta vård om barnet faktiskt utövades vid den tidpunkt barnet bortfördes eller kvarhölls, eller skulle ha utövats om inte bortförandet eller kvarhållandet hade ägt rum,

skall gärningsmannen för *bortförande av barn* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

9 a §

Åtgärdseftergift

Vid bortförande av barn får eftergift ske i fråga om åtal eller straff, om gärningsmannen frivilligt har återlämnat barnet, om barnets fördel kräver det eller om rättegång och straff med hänsyn till de orsaker som lett till gärningen bör anses oskäligen.

34 a kap.

Om terroristbrott

1 §

Brott som begåtts i terroristiskt syfte

Den som i terroristiskt syfte och så att gärningen är ägnad att allvarligt skada en stat

eller en internationell organisation gör sig skyldig till

5) grov misshandel, grov människohandel, tagande av gisslan, grovt sabotage, grovt äventyrande av andras hälsa, kärnladdningsbrott eller kapning, skall dömas till fängelse i minst två och högst tolv år,

5 §

Finansiering av terrorism

Den som direkt eller indirekt tillhandahåller eller samlar in tillgångar för att finansiera, eller med vetskap om att de skall användas till att finansiera

5) mord, dråp, dråp under förmildrande omständigheter, grov misshandel, frihetsberövande, grovt frihetsberövande, grov människohandel, tagande av gisslan eller grovt brott mot offentlig frid eller hot om dem, när gärningen riktar sig mot en person som avses i konventionen om förebyggande och bestraffning av brott mot personer, som åtnjuter internationellt skydd, bland dem diplomatiska representanter (FördrS 63/1978),

skall för *finansiering av terrorism* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst åtta år.

48 a kap.

Om naturresursbrott

7 §

Från utländska fartyg i den ekonomiska zonen begångna fiskebrott och döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrott

För ett fiskebrott som har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och för döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrottet får dömas endast till böter, om inte annat följer av en internationell

5152

Nr 1161

överenskommelse som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Nr 1162

L a g

om upphävande av 6 § 4 mom. i lagen om ungdomsstraff

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs 6 § 4 mom. i lagen av den 21 december 2004 om ungdomsstraff (1196/2004).	Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Nr 1163

L a g**om ändring av lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 16 mars 1979 om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979) ett nytt 2 a kap. samt som bilaga till lagen en ny avgiftstabell, som följer:

2 a kap.

Oljeutsläppsavgift

19 b §

För brott mot förbudet i 2 kap. mot utsläpp av olja eller oljehaltig blandning i de inre territorialvattnen, territorialhavet eller i Finlands ekonomiska zon påförs en påföljdsavgift (*oljeutsläppsavgift*), om inte omfattningen och verkningarna av utsläppet skall betraktas som ringa. För brott mot utsläppsförbudet som begås av utländska fartyg i genomfart i Finlands ekonomiska zon påförs dock oljeutsläppsavgift endast om utsläppet medför omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångar i territorialhavet eller den ekonomiska zonen.

Oljeutsläppsavgiften påförs den fysiska eller juridiska person som vid tidpunkten för överträdelsen är fartygets ägare eller redare (*avgiftsskyldig*). Oljeutsläppsavgiften kan inte påföras fartygets ägare, om denne påvisar att en redare har använt fartyget i ägarens ställe.

I ett partrederi ansvarar redarna solidariskt för oljeutsläppsavgiften.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på polisens, tullens, försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg.

19 c §

Oljeutsläppsavgiften bestäms utifrån utsläppets omfattning och fartygets bruttodräktighet enligt den avgiftstabell som utgör bilaga till lagen.

Med fartygets bruttodräktighet avses fartygets största dräktighet enligt mätbrevet sådan den är fastställd i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982).

19 d §

Oljeutsläppsavgift behöver inte påföras eller avgiften kan nedsättas, om den avgiftsskyldige visar att det skulle vara uppenbart oskäligt att påföra avgiften med hänvisning till en sådan nöd- eller olycksituation där undantagsbestämmelserna i 11 § inte är tillämpliga, eller någon annan orsak som kan jämföras med en sådan.

19 e §

Oljeutsläppsavgift kan inte påföras den

som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för oljeutsläppet i fråga.

Den myndighet som påfört oljeutsläppsavgiften skall på ansökan undanröja avgiften, om den som har påförts avgiften senare döms till straff för samma oljeutsläpp.

19 f §

Oljeutsläppsavgiften påförs av gränsbevakningsväsendet. Vid gränsbevakningsväsendet fattas beslut om saken av kommandören eller biträdande kommandören för en sjöbevakningssektion eller av chefen för sjöbyrån vid sektionen.

Oljeutsläppsavgiften skall betalas till staten.

19 g §

För påförande av oljeutsläppsavgift kan nödvändiga åtgärder enligt 5, 5 a och 5 b § vidtas för att utreda saken.

Gränsbevakningsväsendet får stoppa ett fartyg på de villkor som anges i 5 och 5 a § också om detta är motiverat för att säkra en avgiftsfordran. Beslutet om att stoppa fartyget får av grundad anledning fattas före avgiftsbeslutet. Som villkor för att fartyget skall få fortsätta sin färd kan uppställas att det hos gränsbevakningsväsendet ställs en tillräcklig penningssäkerhet för fullgörandet av en eventuell avgiftsskyldighet. I fråga om deponeringen av säkerheten gäller lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Säkerheten skall återställas till den som ställt säkerheten när det inte längre finns skäl att hålla kvar den.

Ett beslut om att stoppa ett fartyg och ett beslut om ställande av säkerhet skall iakttas även om det överklagats, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat. Om säkerhet har ställts för betalning av oljeutsläppsavgiften eller om det inte annars längre finns några skäl att hålla kvar fartyget, skall föreläggandet att stoppa fartyget omedelbart återtas. Ett beslut om att stoppa ett fartyg gäller i högst 14 dagar från det att beslutet gavs.

Ett utländskt fartygs flaggstat skall utan dröjsmål underrättas om villkor som ställts för att fartyget skall få fortsätta sin färd.

19 h §

Fartygets ägare eller redare skall ges tillfälle att avge sin förklaring inom en med hänsyn till ärendets art tillräckligt lång tid före avgiftsbeslutet.

Om det annars finns risk för att syftet med ett beslut enligt 19 g § 2 mom. äventyras, får ärendet avgöras utan att den berörda parten hörs.

Fartygets befälhavare företräder den avgiftsskyldige i ärenden som gäller oljeutsläppsavgiften.

19 i §

En myndighet skall ge gränsbevakningsväsendet sådan handräckning som behövs för utförandet av en uppgift som gäller oljeutsläppsavgift och som myndigheten är behörig att ge.

19 j §

Om utlämnandet av uppgifter inte skadar utredningen av ärendet, har förundersökningsmyndigheten utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) rätt att till gränsbevakningsväsendet lämna ut sådana uppgifter som kommit fram i samband med förundersökningen av ett olagligt oljeutsläpp vilka kan vara av betydelse för ett beslut om att påföra oljeutsläppsavgift för samma oljeutsläpp.

19 k §

Den avgiftsskyldige har rätt att överklaga ett beslut om oljeutsläppsavgift samt ett beslut enligt 19 g § 2 mom. genom besvär hos sjörättsdomstolen vid Helsingfors tingsrätt.

Sjörättsdomstolen är beslutför i den samsättningsordning som avses i 21 kap. 1 § 3 mom. i sjölagen (674/1994).

19 l §

Besvär skall anföras skriftligen inom 30 dagar efter det att beslutet med besväransvisning har delgetts den avgiftsskyldige. Besvärsskriften tillställs gränsbevakningsväsendet.

Gränsbevakningsväsendet skall utan dröjsmål sända besvärsskriften till Helsingfors tingsrätts kansli och bifoga kopior av handlingarna i ärendet och sitt eget utlåtande. När

handlingarna sänds till tingsrätten skall det uppges när besvärsskriften har anlänt.

Besvären blir anhängiga vid sjörättsdomstolen när de handlingar som avses i 2 mom. anländer till domstolens kansli. Domstolen skall utan dröjsmål informera den ändringsökande och gränsbevakningsväsendet om tid och plats för behandlingen samt om följderna av den ändringssökandes utevaro.

En ändringssökande som inom föreskriven tid har gett in besvärsskriften direkt till den behöriga domstolen förlorar inte sin talan.

19 m §

Sjörättsdomstolen skall på grundval av besvären och annan utredning i ärendet pröva om det har funnits förutsättningar för att påföra oljeutsläppsavgiften. Angående behandlingen av ärendet gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om rättegång i brottmål.

När ärendet behandlas i sjörättsdomstolen skall gränsbevakningsväsendet bevisa de nödvändiga omständigheter som har legat till grund för påförandet av oljeutsläppsavgiften. Sjörättsdomstolen skall se till att ärendet blir grundligt behandlat.

Den som har fattat beslutet eller en tjänsteman som företräder denne skall närvara i sjörättsdomstolen när besvären behandlas. Den som söker ändring har rätt att närvara i sjörättsdomstolen. Ärendet kan prövas och avgöras trots den ändringssökandes utevaro, om inte sjörättsdomstolen anser det nödvändigt att höra den ändringssökande personligen och om han eller hon har kallats till domstolen vid äventyr av sådan påföljd.

19 n §

Ändring i sjörättsdomstolens avgörande får sökas hos hovrätten genom besvär i enlighet med vad som föreskrivs i rättegångsbalken. I

sådana beslut av sjörättsdomstolen som gäller stoppande av fartyg och ställande av säkerhet får ändring inte sökas genom besvär.

Angående behandlingen av besvärärendet i hovrätten och sökande av ändring hos högsta domstolen gäller i tillämpliga delar 26 och 30 kap. i rättegångsbalken. När hovrätten behandlar ett besvärärende skall gränsbevakningsväsendet ges tillfälle att bli hört med anledning av besvären och vid behov lägga fram utredning.

19 o §

Oljeutsläppsavgift kan inte längre påföras när tre år har förflutit från utsläppet.

19 p §

Ett avgiftsbeslut verkställs efter det att det har vunnit laga kraft.

19 q §

Oljeutsläppsavgiften skall betalas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

På en oljeutsläppsavgift som har förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen uppbärs dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

19 r §

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av beslut om oljeutsläppsavgift.

Gränsbevakningsväsendet och domstolen skall underrätta rättsregistercentralen om sina beslut. Rättsregistercentralen skall också underrättas om ett beslut genom vilket en påföljdsavgift har nedsatts eller undanröjts.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006.

Lagen tillämpas på oljeutsläpp som inträffar efter ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Oljeutsläppsavgift (€) enligt fartygets bruttodräktighet

Oljeutsläpp i liter	Fartygets bruttodräktighet (GT)			
	<3 001 GT	3 001– 15 000 GT	15 001– 50 000 GT	>50 000 GT
mindre än 50	4 278 €	6 417 €	8 556 €	10 695 €
50–1 000	8 556 €	12 834 €	17 112 €	21 389 €
1 000	8 556 €	12 834 €	17 112 €	21 389 €
samt för varje påbörjad 1 000 liter som överstiger 1 000 liter	684 €	1 027 €	1 369 €	1 711 €
26 000	25 667 €	38 501 €	51 335 €	64 168 €
samt för varje påbörjad 1 000 liter som överstiger 26 000 liter	684 €	1 027 €	1 369 €	2 053 €
101 000	77 002 €	115 503 €	154 004 €	218 172 €
samt för varje påbörjad 1 000 liter som överstiger 101 000 liter	171 €	257 €	342 €	513 €
>501 000	145 448 €	218 172 €	290 896 €	423 510 €
samt för varje påbörjad 1 000 liter som överstiger 501 000 liter	86 €	128 €	171 €	257 €

Nr 1164

L a g

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § i lagen av den 9 augusti 2002 om verkställighet av böter (672/2002) ett nytt
2 mom. som följer:

1 §
Lagens tillämpningsområde

verkställs likaså en oljeutsläppsavgift enligt
19 b § i lagen om förhindrande av miljö-
förorening från fartyg (300/1979).

I den ordning som föreskrivs i denna lag

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Nr 1165

L a g

om ändring av lagen om försvarsmakten

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 31 maj 1974 om försvarsmakten (402/1974) en ny 7 a § som följer:

7 a §

Huvudstaben kan av vägande skäl och med tjänstemannens samtycke besluta att en tjänsteman får kvarstå i sin tjänst efter avgångsåldern en bestämd tid, dock högst till dess tjänstemannen fyller 68 år och i fråga om en tjänsteman i en militär tjänst högst tills han eller hon fyller 55 år.

Beslutet om rätt för en tjänsteman att

kvarstå i tjänsten skall fattas innan tjänstemannen uppnår avgångsåldern. Ett tjänsteförhållande upphör utan uppsägning, när den i 1 mom. avsedda tiden löper ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Nr 1166

Lag**om ändring av 1 a och 2 § i lagen om apoteksavgift**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 februari 1946 om apoteksavgift (148/1946) 2 §, sådan den lyder i lag 965/2004, samt
fogas till 1 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 701/2002, en ny 1 a-punkt som följer:

1 a §

-----	1 008 620 – 1 232 591	22 400	8
Från den mervärdesskattefria omsättningen dras ytterligare följande mervärdesskattefria poster av:	1 232 591 – 1 569 792	40 317	9
-----	1 569 792 – 2 017 238	70 665	9,5
	2 017 238 – 2 465 929	113 173	10
	2 465 929 – 2 914 371	158 042	10,25
1 a) värdet av försäljningen av sådana läkemedelspreparat avsedda för substitutionsbehandling med nikotin som enligt läkemedelslagen får säljas även på andra ställen än på apotek,	2 914 371 – 3 699 516	204 007	10,5
-----	3 699 516 – 4 819 872	286 447	10,75
	4 819 872 –	406 886	11

Apoteksavgiften fastställs i fulla euro. En apoteksavgift som är mindre än fem euro tas inte ut.

2 §

Apoteksavgiften fastställs enligt omsättningsgrupper på följande sätt:

Apotekets omsättning	Apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns	Avgiftsprocent för omsättning som överstiger den nedre gränsen
€	€	
672 662 – 784 398	—	6
784 398 – 1 008 620	6 704	7

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Lagen tillämpas första gången på den apoteksavgift som fastställs på basis av apoteksrelsens omsättning 2005. Bestämmelserna i 1 a § 2 mom. 1 a-punkten tillämpas dock första gången på den apoteksavgift som fastställs på basis av omsättningen 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1167

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av bilaga VI till Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av miljöministern, föreskrivs:

1 §
Den i Genève den 24 september 2004 ingångna sjätte bilagan till Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (FördrS 112/2004), vilken republikens president godkänt den 22 december 2005, träder i kraft den 11 januari 2006 så som därom har överenskommits.

2 §
Bestämmelserna i bilagan är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 11 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President
TARJA HALONENMiljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1168

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av ändringar i 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss och den därtill anslutna anvisningen om tekniska föreskrifter om metoder för genomförande av inspektioner

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §
De i London den 20 maj 2004 genom Internationella sjöfartsorganisationens sjösäkerhetskommittés beslut MSC.151(78) och MSC.158(78) gjorda ändringarna i 1974 års konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) och den därtill anslutna anvisningen om tekniska föreskrifter om metoder för genomförande av inspektioner, vilka republikens president godkände den

10 juni 2005, träder i kraft den 1 januari 2006 så som därom har avtalets.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

(Ändringarna finns till påseende och kan erhållas hos Sjöfartsverket som även lämnar uppgifter om dem på finska och på svenska.)

Nr 1169

Skattestyrelsens beslut**om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 2005**

Utfärdat i Helsingfors den 21 december 2005

Skattestyrelsen har med stöd av 23 § 4 mom. förmögenhetsskattelagen den 30 december 1992 (1537/92) beslutat:

1 §

Grunder

Som grund enligt vilken beskattningsvärdet för mark räknas ut används de kommunvisa tomtpriskartor och värderingsanvisningar som togs i bruk i förmögenhetsbeskattningen för 1994, sådana de är i granskad form år 2005.

Om det inte har getts någon värderingsanvisning för marken eller något värde i tomtpriskartan eller om det i de grunder som skall beaktas vid fastställandet av gängse värde för marken skett väsentlig förändring, uträknas beskattningsvärdet genom att en kommunvis värderingsanvisning och tomtpriskarta som gäller ett likartat område efterföljs i tillämpliga delar.

2 §

Beskattningsvärdenivån

Som beskattningsvärde anses 73,5 procent av den gängse prisnivån som värderingsanvisningarna och tomtpriskartorna utvisar (*normgivande värde*). Har värdena i värderingsanvisningen eller tomtpriskartan rättats i beskattningen för det föregående året, be-

traktas som beskattningsvärde det normgivande värde som räknats ut på basis av det rättade värdet.

3 §

Avvikelser från det normgivande värdet

Om föregående års beskattningsvärde ligger under det normgivande värdet, uträknas markens beskattningsvärde genom att förhöja föregående års beskattningsvärde på följande sätt:

Föregående års beskattningsvärde	Förhöjning
under 80 % av det normgivande värdet	20 %, dock till minst 80 procent av det normgivande värdet (<i>miniminivå</i>)
minst 80 % av det normgivande värdet	10 %

Med undantag av den värdestegring som föranleds av planläggning får markens beskattningsvärde dock inte stiga till mer än det dubbla vid beräkningen av ovan nämnda miniminivå.

Markens beskattningsvärde fastställs högst till det normgivande värdet.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1169

4 §

Tillämpning av det gängse värdet

Om markens gängse värde är lägre än det värde som räknats ut enligt detta beslut eller om det är fråga om annan mark än byggnadsmark, anses det gängse värdet som beskattningsvärde för mark.

Helsingfors den 21 december 2005

Generaldirektör *Jukka Tammi*

5 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 30 december 2005. Beslutet tillämpas på beskattningen för år 2005.

Överinspektör Eila Närhi